Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Μία ζωὴ πλήρης πίστεως - ἀγάπης καὶ σοφίας

38ον

ΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΕΝΑΣ ΦΤΩΧΟΣ παρουσιάσθη εἰς τὸν Νεκτάριον, εἰς τὴν Ριζάρειον Σχολήν, καὶ τοῦ εἶπε:

—Σεβασμιώτατε, χρωστῶ 25 δραχμὲς καὶ λήγει τὸ γραμμάτιον, (εἶχαν ἀξίαν τότε αἱ 25 δραχμαί). Πάω χαμένος. Βοήθησέ με.

—Κωστῆ, φωνάζει ὁ Διευθυντὴς τὸν ταμίαν τῆς Σχολῆς. Ὁ Κωστῆς δὲν ἀπαντάει, γιατὶ τὸ ταμεῖον τῆς Σχολῆς εἶχεν μόνον 25 δραχμές, καὶ ἦταν ἀρχὴ τοῦ μηνός. Ἂν τὰ ἔδιδε, θὰ ἔμειναν ἀπένταροι.

—Κωστῆ, ξαναφωνάζει ὁ Διευθυντής. Δῶσε σὲ παρακαλῶ 25 δραχμὲς στὸν ἄνθρωπο.

—Μά Σεβασμιώτατε, δὲν ἔχω.

—Εἶναι ἀνάγκη, Κωστῆ.

—Ναί, Σεβασμιώτατε, ἀλλὰ εἶναι ἀρχὴ τοῦ μηνός.

—Δῶστες, παιδί μου. Ἔχει ὁ Θεός.

Ὁ Κωστῆς τὶς ἔδωσε μουρμουρίζοντας. Σὲ λίγη ὅμως ὥρα εἰδοποιοῦν ἀπ' τὴν Ἀρχιεπισκοπὴ νὰ πάη ὁ Πενταπόλεως Νεκτάριος, (γιατὶ ἀρρώστησε ἐκτάκτως ὁ Ἀρχιεπίσκοπος) νὰ τελέση τὸν γάμον μιᾶς πλουσιωτάτης οἰκογενείας, νὰ πάση δὲ καὶ τέσσαρες Ριζαρείτας σπουδαστάς, γιὰ νὰ ψάλουν Βυζαντινά.

Μεταξὺ τῶν ἐπιλεγέντων Ριζαρειτῶν ἦτο καὶ ὁ συνεργάτης μας Τάκης Κωνσταντόπουλος.

—Μᾶς ἔδωσαν, στὸ τέλος, ἀφηγεῖται, ἀπὸ ἕνα φακελλάκι. Τοὺς ἀνοίξαμε στὴν Σχολή. Τοὺς δικοὺς μας τοὺς παρεδώσαμε κλειστοὺς εἰς τὸν Διευθυντήν, διότι δὲν διενοούμεθα νὰ ἐπωφεληθῶμε προσωπικῶς, ἄλλως τε ἐγνωρίζαμε ὅτι καὶ ὁ ἴδιος δὲν ἐκρατοῦσε τίποτε διὰ τὸν ἑαυτό του. Εὑρέθη λοιπὸν εἰς τὸν φάκελλον τοῦ Διευθυντοῦ ἕνα ἑκατοστάριο, εἰς δὲ τοὺς δικοὺς μας ἀπὸ ἕνα εἰκοσόδραχμον.

—Πάρε, Κωστῆ, εἶπεν ὁ Ἅγιος. Βλέπεις, ὅτι ἔχει ὁ Θεός; Εἰκοσιπέντε ἔδωσες; Ἑκατὸν ὀγδόντα σοῦ ἔστειλε. Πρόσεχε, παιδί μου.

Ἄλλοτε ἐκλήθη εἰς μνημόσυνον καὶ εἶχε διάκονον τὸν νεοχειροτονηθέντα Προκόπιον, τὸν μετέπειτα Μητροπολίτην Ὑδρας. Ὁ διάκονος ἠρνήθη νὰ πάρη τὰ χρήματα, τὰ προσφερθέντα διὰ τὸ μνημόσυνον. «Ὅταν σοῦ δίδουν νὰ τὰ παίρνης, τοῦ λέγει ὁ Ἅγιος. Ὅταν ὅμως δὲν σοῦ δίδουν, μὴ τὰ ζητᾶς». Πόσον ἔβαζε τὰ πράγματα στὴ θέσι τους!!

⁂

ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝ τὰ κεφάλαια ἀπὸ τὴν «περὶ Ἐκκλησίας» μελέτην τοῦ Ἁγίου.

6. Τίς ἡ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθεία λατρεία;

Ἐν Πνεύματι καὶ ἀληθεία λατρεία ἐστὶν ἡ ἐν τῷ μυστικῷ Δείπνῳ προδιατυπωθεῖσα θυσία τοῦ λόγου τοῦ θεοῦ τοῦ προσενεγκόντος ἑαυτὸν θυσίαν ἄμωμον τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας. Αὕτη ἐστὶν ἡ ἀληθὴς προσκύνησις, ἡ εὐπρόσδεκτος λατρεία, ἣν οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι παραλαβόντες παρὰ τοῦ θείου λόγου καὶ ἐκπληροῦντες αὐτοῦ τὴν ἐντολήν, ὅπως τοῦτο ποιῶσιν, ἤτοι διὰ ταύτης τῆς ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ λατρείας λατρεύωσι τῷ θεῷ. Ταύτην τὴν λατρείαν προσέφερον τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ καὶ ταύτην παρέδωκαν τὴν λατρείαν τοῖς πιστοῖς ὡς τὴν μόνην εὐάρεστον θυσίαν τῷ τρισυποστάτῳ θεῷ. Περὶ ταύτης τῆς λατρείας ἔλεγεν ὁ Κύριος πρὸς τὴν Σαμαρείτιδα, πρὸς ἣν ἀπεκάλυψεν τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀληθοῦς λατρείας.

Ὅταν ὁ Κύριος ἔλεγεν πρὸς τὴν Σαμαρείτιδα ὅτι ἔρχεται ταχέως ἡ ὥρα τῆς ἀληθοῦς προσκυνήσεως, ἤτοι τῆς ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ προσκυνήσεως, μυστικῶς προανήγγειλεν αὐτῇ τὴν ἑαυτοῦ θυσίαν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου καὶ τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν ἀνθρώπων, τῆς θυσίας τῆς μόνης δυναμένης ἀφιέναι ἁμαρτίας, καὶ ἣν προεδήλωσε τοῖς Ἰουδαίοις καὶ προδιετύπωσεν ἐν τῷ μυστικῷ δείπνῳ, ὅπως οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ταύτην κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ ὡς θυσίαν μυστικὴν προσφέροντες, τεύ τὴν μόνην ἐπὶ τῆς μυστικῆς ἁγίας τραπέζης τελῶσιν, ἣν καὶ θυσιαστήριον οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι ἐκάλουν, καὶ οὕτω παρέδωκαν καλεῖν τὴν ἁγίαν τράπεζαν, ἐφ' ἧς τοῦτο καὶ θύεται ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. Ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῇ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέγει «ἔχομεν θυσιαστήριον, ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες» (γ' 10). Οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ Ἀποστόλου κηρύττουσι τὴν ἀνάγκην τῆς μυστικῆς ἁγίας τραπέζης εἰς θεῖον καὶ οὐράνιον θυσιαστήριον, διότι ἐθύετο ἐπ' αὐτῆς ὑπὸ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

Ἐν τῷ Μυστηρίῳ τῆς Κ. Διαθήκης δίδεται πρὸς πόσιν τὸ αἷμα τοῦ Σωτῆρος τὸ ἐκχυνόμενον ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας. Τοῦτο τὸ αἷμα ἐδόθη πρὸς πόσιν τοῖς πιστοῖς,

Ὁ συνεργάτης μας καὶ ἀφηγητὴς περὶ τῆς ζωῆς τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε μαθητής, Τάκης Ἅγγ. Κωνσταντόπουλος, λαμβάνων τιμητικὸν δίπλωμα παρὰ τοῦ βοηθοῦ Ἐπισκόπου Βρεσθένης κ. Δημητρίου

ἵνα πίνοντες οὗτοι μετὰ πίστεως ζωὴν ἔχωσιν ἐν Χριστῷ καὶ περισσὸν ἔχωσιν ἀνακαινιζόμενοι εἰς νέαν ζωήν, διὰ ταύτης μεταδίδωσιν ἡμῖν τὸ σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Κυρίου ὡς αὐτὸς ὁ Σωτὴρ εἶπεν πρὸς τοὺς ἀκολουθοῦντας αὐτὸν Ἰουδαίους. «Ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ πίητε αὐτοῦ τὸ αἷμα οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς». Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἔχει ζωὴν αἰώνιον καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ, (Ἰωάν. 53—55). Περὶ τῆς πνευματικῆς ταύτης λατρείας ὡμίλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὴν Σαμαρείτιδα εἰπών, ὅτι οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν τὸν θεόν. Διὰ τῶν λόγων τούτων ὁ Κύριος ἀπεκάλυψεν τῇ Σαμαρείτιδι τὸ Μυστήριον τῆς Κ. Διαθήκης, ὃ διέθετο αὐτῷ ὁ Πατὴρ καὶ ὅπερ ἔμελλεν ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ νὰ ἀποκαλύψῃ τοῖς ἀνθρώποις. Τὴν λατρείαν ταύτην, ἣν Κύριος ἔμελλεν νὰ ἀποκαλύψῃ τῷ κόσμῳ, ὤφειλεν, ἡ Σαμαρεῖτις νὰ ἀναμείνῃ ἵνα λάβῃ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῆς. Διὰ τῆς λατρείας ταύτης ἔμελλεν ἡ Σαμαρεῖτις νὰ γένηται κοινωνὸς τῆς θυσίας τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ μέτοχος τῆς αἰωνίου ζωῆς, διὰ ταύτης ἔμελλε νὰ ἀναδειχθῇ ἀληθὴς προσκυνητὴς τοῦ ἀπολύτου πνεύματος, τοῦ μόνου ἀληθινοῦ θεοῦ.

7. Περὶ τῆς Ἱερωσύνης τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ περὶ τῆς ὑπεροχῆς τῆς νέας λατρείας.

Ἡ νέα μυστικὴ λατρεία, ἡ παραδοθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κυρίου κατὰ τὸν Μυστικὸν Δεῖπνον τοῖς Ἀποστόλοις, εἶναι τοσούτῳ μείζων τῆς Ἰουδαϊκῆς λατρείας ὅσῳ μείζων εἶναι ἡ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ λατρεία τῆς διὰ θυσιῶν ζώων λατρείας· ὅσῳ δὲ μείζων ἡ λατρεία, τοσούτῳ μείζων καὶ ὁ τὴν μυστικὴν τελῶν θυσίαν θύτης τοῦ θύτου τῶν ζώων.

Ἐὰν δὲ ἐκεῖνοι διὰ τὸ ἔργον τῆς λατρείας ἐλέγοντο ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ, πολὺ μᾶλλον δικαιότερόν ἐστιν καλεῖσθαι ἱερεῖς καὶ ἀρχιερεῖς τοὺς θύτας τῆς νέας λατρείας, τοὺς ταχθέντας ὑπὸ τοῦ Παναγίου Πνεύματος θύτας τοῦ ἀμνοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ αἴροντος τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

Ἐὰν δὲ δίκαιον νὰ ὀνομάζωνται ἱερεῖς οἱ τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες Ἰουδαῖοι, πολὺ δικαιότερον νὰ ὀνομάζωνται ἱερεῖς οἱ τὰς τῆς νέας λατρείας ἐπιτελοῦντες ἱερεῖς οὗς, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔταξε καὶ ἡ χάρις ἐβεβαίωσε καὶ αἱ ἐνεργούμεναι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν θεῖαι δωρεαὶ τὰ μυστήρια, τὰ τάματα καὶ τὰ θαύματα ἐπεκύρωσαν καὶ ἐμαρτύρησαν

8. Ὅπου θυσιαστήριον ἐκεῖ καὶ ἱερωσύνη.

Τὸ θυσιαστήριον τῆς Καινῆς Διαθήκης εἶναι ἀντίτυπον τοῦ ἐν Οὐρανῷ θυσιαστηρίου, ὃ εἶδεν ὁ Ἠσαΐας, ὅταν εἶδε τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου καὶ τὰ Χερουβεὶμ κύκλῳ ἑστῶτα καὶ περιῳπτάμενα κεκραγότα ἕτερον πρὸς τὸ ἕτερον ἀπαύσταις φωναῖς ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου κλπ.

Τὸ θυσιαστήριον ἐκεῖνο ἦτο τὸ θεῖον καὶ νοερὸν θυσιαστήριον, τὸ καθαῖρον καὶ ἐξαλεῖφον τὰ τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήματα. Τὰ Χερουβεὶμ ἦσαν οἱ ἱεροὶ λειτουργοὶ τοῦ θυσιαστηρίου, οἱ τὴν μυστικὴν λατρείαν ἐπιτελοῦντες. Τοῦτο τὸ θυσιαστήριον ἐκαθάρισε τὸν Ἠσαΐαν.

Οἱ ἄνθρακες τοῦ πυρὸς τοῦ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰσὶν τὸ νεαρὸν ὑποκείμενον τῆς ἐν Πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ λατρείας τῆς μυστικῶς προδιατυπωθείσης πρὸς ἐξιλασμὸν τῆς λατρευούσης τὸν θεὸν ἀνθρωπότητος. Αἱ δὲ ἱλαστήριαι θυσίαι τῆς Μωσαϊκῆς λατρείας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦτο ἀνεφέροντο. Διότι τὰ αἵματα τῶν ταύρων καὶ τῶν τράγων δὲν ἀφιᾶσιν ἁμαρτήματα. Τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν τῶν ἀνθρώπων ἀνέλαβε νὰ ἄρῃ ὁ Λόγος τοῦ θεοῦ, τὸ ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Ὁ Μέγας Ἀρχιερεύς, ὅστις ὕψωσεν ἐν οὐρανῷ τὸ θεῖον καὶ νοερὸν θυσιαστήριον, ἐφ' οὗ ἐθύετο μυστικῶς τὸ ὑπὲρ νοῦν καὶ εὔνοιαν τοῦ θείου ἀρνίου τοῦ ἐσφαγμένου σῶμα καὶ ὅπερ ἱερούργουν τὰ Χερουβεὶμ, οἱ ἄνθρακες τοῦ πυρὸς αὐτὸ τὸ ἅγιον σῶμα τοῦ Κυρίου προδιετύπουν, ὅστις ἦτο τὸ ἐσφαγμένον ἀρνίον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

Τὸ Χερουβεὶμ, τὸ λαβὸν τὸν ἄνθρακα ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου διὰ τῆς λαβίδος καὶ ἁψάμενον τῶν χειλέων τοῦ Ἠσαΐου καὶ καθαρίσαν αὐτὸν ἱερέως ἐτέλεσεν ἔργον. Τοῦτο τὸ ἔργον τελοῦσι καὶ οἱ τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες ἱερεῖς, οἱ κυκλοῦντες τὸ ἅγιον θυσιαστήριον καὶ τὴν μυστικὴν προσφέροντες λατρείαν, διὸ καὶ τὰ αὐτὰ λόγια τοῦ Χερουβεὶμ λέγουσιν οἱ θύοντες τὸ ἅγιον σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· «τοῦτο ἥψατο τῶν χειλέων μου καὶ ἀφαιρεῖ τὰς ἁμαρτίας μου καὶ τὰς ἀνομίας περικαθαριεῖ».

9. Περὶ τοῦ ὄρους τοῦ Κυρίου ἤτοι περὶ τοῦ ὑψωθέντος ὑπὸ τοῦ Κυρίου αἰωνίου θυσιαστηρίου

Ὁ Υἱὸς καὶ λόγος τοῦ θεοῦ, ὁ τοῦ παντὸς Δημιουργός, ὕψωσεν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν θυσιαστήριον, ἐφ' οὗ ὑπερκόσμιος ἐτελεῖτο θυσία, δι' ἧς τὰ ἐπουράνια λειτουργικὰ ἅγια Πνεύματα λατρείαν ἄπαυστον προσέφερον τῷ θεῷ, τὴν λογικὴν καὶ πνευματικὴν λατρείαν καὶ δι' ἧς μύσται ἐγίνοντο τοῦ μυστηρίου τῆς τριαδικῆς θεότητος καὶ κοινωνοὶ τῆς χάριτος τῆς τρισυποστάτου θεότητος. Τὸ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν θυσιαστήριον ἦν ἐν τῷ οἴκῳ τὰ ἐπουράνια τάγματα καὶ αἱ ταξιαρχίαι τῶν ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων καὶ ἁπασα ἡ πληθὺς τῶν ἁγίων ἀΰλων πνευμάτων ἄδουσι ἀκαταπαύστως τὸ Γέλ, Γέλ, Γὲλ καὶ τὸ ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ Γῆ τῆς δόξης τοῦ Ἠσαΐου στ. 1).

Τοῦ ὑπερουρανίου καὶ νοεροῦ τούτου θυσιαστηρίου εἰκὼν εἶνε τε ἅγιον θυσιαστήριον τὸ ὑψωθὲν ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἐν μέσῳ τῆς Γῆς ὅπως προσφέρηται ἡ ἐν Πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ λατρεία τῷ θεῷ καὶ Πατρὶ αὐτοῦ, πρῶτον ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ἀκρου Ἀρχιερέως, τοῦ προσενεγκόντος ἑαυτὸν θυσίαν ἄμωμον τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ καὶ εἶτα ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων, τῶν λαβόντων τὴν ἐντολὴν τοῦτο ποιεῖσθαι εἰς ἀνάμνησιν μὲν τοῦ ἑκουσίου καὶ σωτηρίου πάθους τοῦ Κυρίου, εἰς δρῶσιν δὲ τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ ἀεὶ ἐκχυνομένου ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας. Τὸ θυσιαστήριον τοῦτο εἶνε ἡ τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου ἁγία τράπεζα, ἡ θυσιαστήριον κληθεῖσα, διότι κατὰ τὸν Μυστικὸν Δεῖπνον ὁ Κύριος προδιετύπωσε τὸ ἑαυτοῦ πάθος καὶ τὸ ἴδιον ἐώρτασε Πάσχα προσενεγκὼν ἑαυτὸν τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ ὡς Μέγιστος Ἀρχιερεὺς θυσίαν ἁγίαν, ἀμώνιαν λύτρωσιν εὐράμενος. Ὁ Μυστικὸς Δεῖπνος ἦτο ἡ δρῶσις καὶ ἡ πόσις τοῦ θυσιασθέντος τοῦ Χριστοῦ σώματος, τοῦ προσενεχθέντος ὑπ' αὐτοῦ ὡς Ἀρχιερέως θυσίας τῷ Θεῷ καὶ πατρί. Ὁ Ἰησοῦς κατὰ τὸν Μυστικὸν Δεῖπνον μετέδωκε τοῖς Ἀποστόλοις τὸ ἑαυτοῦ σῶμα καὶ αἷμα ἑαυτοῦ. Ἡ ἁγία τράπεζα διὰ τῆς θυσίας τῆς Μυστικῆς ἀνεδείχθη πνευματικὸν θυσιαστήριον καὶ οὕτω ἐκάλουν οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι τὴν τράπεζαν, ἐφ' ἧς ἔκλων τὸν ἅγιον ἄρτον.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος γράφων πρὸς τοὺς ἐξ Ἰουδαίων Χριστιανοὺς καὶ νουθετῶν αὐτοὺς μὴ περιφέρεσθαι διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις, καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσοντες, λέγει εἴχομεν θυσιαστήριον, ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες· γνωρίζει ὑμῖν τὴν ὕπαρξιν ἐκκλησίας Χριστιανικῆς, ἐχούσης ἐν μέσῳ αὐτῆς θυσιαστήριον πνευματικόν, ἐφ' οὗ προσεφέρετο θυσία πνευματική, ἡ διαταχθεῖσα τοῖς Ἀποστόλοις ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ τοῦ γενομένου Ἀρχιερέως εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ καὶ ἀναδείξαντος τοὺς Ἀποστόλους λειτουργοὺς τῆς Καινῆς Διαθήκης, τῆς μαρτυρουμένης κρείττονος τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης· διότι «Εἰ μὲν τελείωσις ἦν διὰ τῆς λευϊτικῆς ἱερωσύνης οὐκ ἔτι χρεία ἦν ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ» μαρτυρεῖται γὰρ ἐν ψαλμῷ (ἀρθ. 4) ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Ἄρα ἀθέτησις γίνεται τῆς Παλαιᾶς, διότι οὐδὲν ἐτελείωσεν ὁ νόμος.

Ἐγένετο δὲ ἐπεισαγωγὴ κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἧς ἐγγίζομεν τῷ Θεῷ. Ὡς δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς μένει εἰς τὸν αἰῶνα, ἁγιάζων τοὺς ἐγγίζοντας τῷ Θεῷ τοὺς κεκοιμωμένους αὐτῷ διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, οὕτω καὶ ἡ Ἐκκλησία αὐτοῦ, ἡ Ἐκκλησία τῆς Καινῆς Διαθήκης μένει εἰς τὸν αἰῶνα, ὅπως ἁγιάζῃ τοὺς μετέχοντας καὶ κοινωνοὺς γενομένους τῆς Διαθήκης τῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ὃς διὰ πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσενεγκὼν ἄμωμον τῷ Θεῷ καθαρίοι τὴν συνείδησιν ἡμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι, ὥστε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος διδάσκει ἡμᾶς, ὅτι ἡ Καινὴ Διαθήκη ἔχει Ἐκκλησίαν καὶ θυσιαστήριον ὑπὸ ἱερωσύνην κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ, ἧς οἱ τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολοι πρῶτοι ἐγένοντο λειτουργοὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος ἀναδειχθέντες τοιοῦτοι, ὅπως τὰ τῆς λατρείας ἐπιτελῶσι καὶ ἁγιάζωσι τοὺς πιστοὺς προσφέροντες αὐτοῖς τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τὰ εἴδη τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ οἴνου, ἱερουργοῦντες κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ εἰς τὸν αἰῶνα, διότι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα καὶ πύλαι ἅδου οὐ κατισχυσοῦσιν αὐτῆς. Ματθ. ιτ' 18.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΜΕ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ

Τὰ πετροδολλάρια ἐπιστρέφουν πάλι στὶς βιομηχανικὲς χῶρες

Ἡ Ἀραβία πληρώνει γιὰ τὸν ἐξοπλισμὸ τῆς Βορ. Ὑεμένης

ΠΩΣ ΣΩΖΕΤΑΙ ΤΟ ΙΣΟΖΥΓΙΟ ΤΩΝ ΠΛΟΥΣΙΩΝ ΧΩΡΩΝ

ΠΑΡΙΣΙ (Ἰδ. Ὑπηρ.) — Ἡ ἐπίσκεψη τοῦ Μοχάμετ Ἰμπραὶμ Ἄλ Χαμντί, ἀρχηγοῦ τοῦ κράτους τῆς Βορείου Ὑεμένης, στὴ γαλλικὴ πρωτεύουσα ἔμοιαζε μὲ σενάριο ἐγαλμένο ἀπὸ τὶς σελίδες τοῦ τελευταίου βιβλίου τοῦ Ἄντονυ Σάμπσον. «Τὸ παζάρι τῶν ὅπλων» εἶναι ὁ τίτλος τοῦ βιβλίου τοῦ Σάμπσον, τοῦ συγγραφέα ποὺ μᾶς ἔδωσε ὡς τώρα τὸ «Κυρίαρχο κράτος τῆς ΙΤΤ» καὶ τὶς «Ἑπτὰ ἀδελφές» — τὴν «ἱστορία» τῶν ἑπτὰ μεγάλων ἑταιρειῶν πετρελαίου. Γιὰ ἕνα «παζάρι ὅπλων» ἔφθασε στὶς ἀρχὲς Ἰουλίου, στὸ Παρίσι καὶ ὁ Ἰμπραὶμ Ἄλ Χαμντί.

Στὸ Σατορί, ὅπου ὑπάρχει ἡ μόνιμη ἔκθεση τῶν γαλλικῶν προϊόντων ποὺ προορίζονται γιὰ ἐξαγωγή, τὸ περίμενε μιὰ στρατιωτικὴ ἐπίδειξη μὲ συμμετοχὴ ἁρμάτων «ΑΜΧ 30» καὶ μεταφορικῶν μέσων γιὰ δυνάμεις τεθωρακισμένων. Ἁρμόδιοι περίμεναν τὸν Ὑεμενίτη πρόεδρο γιὰ νὰ συζητήσουν μαζί του τοὺς ὅρους εὐρύτερης γαλλικῆς στρατιωτικῆς βοήθειας, στὴν ὁποία περιλαμβάνεται καὶ ἡ κατασκευὴ ναυτικῆς βάσεως καὶ δικτύου στρατιωτικῶν τηλεπικοινωνιῶν.

Ἔτσι, ἡ βόρειος Ὑεμένη, ποὺ ὁ πληθυσμός της ξεπερνᾶ κατά τι τὰ 5.000.000 καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ποὺ διατηρεῖ στὶς ἔνοπλες δυνάμεις δὲν φτάνει τὶς 40.000, θὰ ἀποκτήσει μερικὰ ἀπὸ τὰ πιὸ σύγχρονα ὅπλα καὶ θὰ λάβει γαλλικὴ τεχνικὴ βοήθεια γιὰ τὶς βάσεις της. Καὶ ἡ Γαλλία, ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους ἐξαγωγεῖς ὅπλων τῆς ἐποχῆς μας, θὰ πάρει ἀρκετὲς δεκάδες ἑκατομμύρια πετροδολλάρια — γίνεται λόγος γιὰ 150 ἑκατ. δολλάρια σὲ πρώτη φάση — ποὺ θὰ καταβάλει γενναιόδωρα, γιὰ χάρη τοῦ προέδρου τῆς Ὑεμένης, ὁ βασιλιὰς τῆς Σαουδαραβίας Χαλέντ.

Ἡ μέθοδος «ἀνακυκλώσεως» τῶν πετροδολλαρίων μέσω τοῦ «παζαριοῦ» τῶν ὅπλων συνεχίζεται καὶ ἀποδίνει.

Ἀκριβῶς ὅπως τὸ περιγράφει ὁ Ἄντονυ Σάμπσον στὸ τελευταῖο του βιβλίο, οἱ βιομηχανικὲς χῶρες καλύπτουν μεγάλο μέρος ἀπὸ τὰ ἐλλείμματα τοῦ ἐμπορικοῦ μας ἰσοζυγίου πουλώντας ὅπλα στὸν τρίτο κόσμο, καὶ οἱ μεγάλες πολεμικὲς βιομηχανίες τοῦ ἀνεπτυγμένου κόσμου σώζονται ἀπὸ τὴ χρεωκοπία χάρη στὶς ἐξαγωγὲς στρατιωτικοῦ ὑλικοῦ πρὸς τὸν τρίτο κόσμο.

Τὰ στοιχεῖα ποὺ δίνει ὁ Σάμπσον ἀφοροῦν κυρίως τὴν ἀμερικανικὴ πολεμικὴ βιομηχανία, ποὺ εἶναι καὶ ὁ μεγαλύτερος ἐξαγωγέας ὅπλων τοῦ κόσμου (ἔτσι πληροφορούμαστε ὅτι ὁρισμένες ἀεροναυπηγικὲς βιομηχανίες, ἐξασφαλίζουν τὸ 95% τῶν κερδῶν τους ἀπὸ τὴν κατασκευὴ ὅπλων, ὅτι οἱ ἐξαγωγὲς ἀμερικανικοῦ στρατιωτικοῦ ὑλικοῦ ὑπερδιπλασιάσθηκαν μέσα στὸ 1974, ὅτι οἱ ἀγορὲς ποὺ πραγματοποίησε ὁ Ἰσάχης τῆς Περσίας τὸ 1974 ἔφθασαν τὸ συνολικὸ ὕψος τῶν ἐξαγωγῶν ἀμερικανικῶν ὅπλων τοῦ 1973, ὅτι στὴν τελευταία διετία τὰ ποσὰ ποὺ δαπάνησαν οἱ χῶρες τοῦ τρίτου κόσμου γιὰ προμήθεια ὅπλων ἦταν ὑψηλότερα ἀπὸ τὰ ποσὰ ποὺ διατέθηκαν στὶς ἴδιες χῶρες γιὰ τὴν παιδεία καὶ τὴν κοινωνικὴ πρόνοια μαζί). Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι ἡ Γαλλία, δεύτερος ἐξαγωγέας ὅπλων στὴ Δύση καὶ τρίτος στὸν κόσμο, ἔχει λόγους νὰ παραπονεῖται.

Ἕνα μεγάλο μέρος ἀπὸ τὰ ὅπλα ποὺ κατευθύνονται πρὸς τὴ Μέση Ἀνατολὴ καὶ πρὸς ἄλλες χῶρες τοῦ τρίτου κόσμου προέρχονται ἀπὸ τὰ γαλλικὰ ἐργοστάσια. Καὶ ἕνα σημαντικὸ μέρος τῶν δολλαρίων ποὺ καταβάλλει ἡ Γαλλία γιὰ τὴν προμήθεια πετρελαίου ἀπὸ τὴ Μέση Ἀνατολή, ἐπανέρχεται στὴ χώρα γιὰ τὴν πληρωμὴ τοῦ στρατιωτικοῦ ὑλικοῦ.

Στοὺς πελάτες τῆς γαλλικῆς πολεμικῆς βιομηχανίας προστίθεται τώρα καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κράτους τῆς βορ. Ὑεμένης. Τὸ ἐρώτημα εἶναι: Τί νὰ θέλει ἡ Ὑεμένη αὐτὰ τὰ ὅπλα, καὶ γιατὶ τὰ πληρώνει ὁ βασιλιὰς τῆς Σαουδαραβίας. Οἱ κάτοικοι τῆς Ὑεμένης δὲν φημίζονται γιὰ τὴ φιλειρηνικότητά τους καὶ κανένας τους δὲ βγαίνει τὸ πρωὶ ἀπὸ τὸ σπίτι του χωρὶς νὰ σιγουρευθεῖ ὅτι τὸ ντουφέκι ποὺ κρέμεται ἀπαραιτήτως στὸν ὦμο του εἶναι γεμάτο καὶ τὸ σπαθὶ ἢ τὸ μαχαίρι ποὺ εἶναι στερεωμένο ἀπαραιτήτως στὴ ζώνη του ἔχει καλὰ ἀκονισμένη τὴν κόψη του. Οἱ διαφορὲς ἀνάμεσα στὶς φυλὲς ποὺ κατοικοῦν τὴ χώρα εἶναι τόσο ἔντονες, ὥστε νὰ καταλαβαίνει κανεὶς εὔκολα τοὺς λόγους ποὺ κάνουν τοὺς Ὑεμενίτες νὰ παραμένουν ἔνοπλοι ἀκόμα κι ὅταν κατοικοῦν στὴν πρωτεύουσα τῆς χώρας, τὴ Σάνα, μὲ τὶς 140.000 κατοίκους της καὶ μὲ τὰ γραφικότατα «βαβυλωνιακοῦ» ρυθμοῦ, κτίρια ποὺ τὴ στολίζουν καὶ τῆς δίνουν τὸ ἰδιαίτερο χρῶμα της. Ἀλλὰ τὰ γαλλικὰ ὅπλα δὲν προορίζονται γιὰ τὶς διαφυλετικὲς ἀντιθέσεις τῶν Ὑεμενιτῶν, οὔτε καὶ γιὰ τὴν ἐπίλυση τέτοιων ἐσωτερικῶν διαφορῶν θὰ κατέβαλε τὰ 150